

Jälkeen Reaganin

Tähän asti on kyselty katugalupeissa, ovatko ihmiset valmiit kohtaamaan Reaganinsa, jos tämä kävelee kadulla vastaan. Ja ovathan he. Koska kaikki kuitenkin päättyy aikanaan, nyt on tullut hetki kysellä haastateltaviltamme, uskovatko he Reaganin jälkeiseen elämään. Vastamme kävelee ensimmäisenä tötteröhattuinen rouva, joka kantaa kristallipalloa kainalossaan.

- Päivää rouva, uskotteko te Reaganin jälkeiseen elämään?

- Hetkinen, katsotaanpa, mitä tähdet kertovat. Otava on noin ja SDI tolla lailla ja Audrey Hepburn tuossa. Ei oikein hyvältä näytä. On tulossa suuri tähtien sota.

- Jaha, kiitoksia. Entäpä herra siellä, uskotteko te Reaganin jälkeiseen elämään?

- Kele minä mikään herra ole. Vetin hyvä työmies, tana. Mikä se semmonen Reikani on?

- No sehän on se joka on nyt Suomessa ja menee Moskovaan.

- Elä valehtele. Sehän oli se äimän Käkelä, tana, joka oli Suomessa ja meni Moskovaan ja tuli ruoja vielä takaisinkin.

Kävi kysymässä että saako potkia Aallon pois, kele.

- Ei ei, tämä Reagan on ihan eri mies, ilmielävä amerikkalainen, presidentti oikein.

- Ai jaa, no onkos se ees kommunisti? Meneekös sekin kysymään että saako potkaista jonkun pois?

- Ei se mene, se lähtee itse kohta, vapaaehtoisesti. Vaan antaa olla, ei tästä taida mitään tulla. Mutta sieltä tulee vanhempi rouvashenkilö kukkahatussaan. Uskottekos te Reaganin jälkeiseen elämään?

- Minäkö, no totta kai. Kukas siihen sitten uskoisi, jos en minä itse. Ronnie sanoo minulle aina, että kuulepas Nance, ei elämä siihen loppu kun presidenttikausi päättyy. Sitten ei vain ole koko ajan gorilloja ympärillä, pitää laittaa kengännauhat kiinni ihan itse. Minusta kyllä jotkut niistä gorilloista on oikein söpöjä, enkä minä ymmärrä miksi niitä gorilloiksi sanotaan, kun ne on enempi puudeleita tai ei ne oikeastaan ole eläimiä ollenkaan. Mutta Jimmy ja Tricky-Dick ja kaikki sanoo ihan sitä samaa, että sitten presidenttikauden jälkeen

on kivaa, vaikka ei se...

- Kiitos kiitos, rouva, riittää jo. Mutta entäpä kaljuuntuva herra täällä mustissa laseissaan, uskotteko tekin Reaganin jälkeiseen elämään?

En. Ei sitä ainakaan täällä Suomessa tule. Jos on meistä kiinni. Kyllä meidän pojat on tällä kertaa pitäneet siitä huolen. Karhukopla on kytkisellä jokaisessa kadunkulmassa. Ampuu kaiken mikä liikkuu. Paitsi tietysti sitä ittiään. Jos se nyt yleensä liikkuu. Varmuuden vuoksi pantiin koko Helsingin pakettiin. Täysi pimennys päälle. Vaikka eihän siitä taida paljon apua olla tähän aikaan vuodesta. On valoisaa. Mutta kukaan ei saa vilkuilla ikkunasta ulos kun se on täällä, ettei paha silmä satu. Jos joku vilkuilee, sekin ammutaan. Vaan tämän enempää minä en sano. Se menee kuitenkin kaikki nauhalle. Ja sitten niitä pitää rosiksesa vuosikausia kelata. En minä sanonut Mikkeliissäkään Karhukoplalle mitään. Vaan niinpä vain kelattiin koko ajan. Rosiksesa. Minä en ymmärrä. Mä en tee mitään, ja ne kelaa vaan. Loppu.